

Dönüp de Dolaştığım Tek Yer Sevgi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Nisan 2022

Hangi düş iklimisin bir de içine düştüğüm t/uzak adı aşk olan adı isyan yarısı özlem yarısı talan olmuş bir yalan...

Matemin iris'idir gözlerin aşkınsa en iri'si
Salkım saçak bedenim içimi
Deşen yalnızlığın o tok sesi
İklimin de davudi varlığında duacı
Bir yemimim ben yemimim
Yâd edilesi dününse öfkesi
Boğulduğum hava yüzemediğim suda saklı
Bir damla bir oksijen bir de moleküllerini
Saydığım varlığım ve evren.

Yüze kadar saydım içimden:
Sonra ise yazmam
Emredildi
Mademki yazgımdı
Bunu buyuran
Nasıl itaat etmezdim Rabbime?

Yasım mı?
Ya da yaşım?
Bir telaffuzu olmalı mevsimin bir rengi
Ah, bir de amblemi olmalı
İçimdeki şarkının nakşında
Nakarati ise aşkın ve hayatımın
Dönüp de dolaştığım tek yer sadece sevgi.

Azat ettim edeli öfkemi
Sevdiğimden beri en çok en çok Rabbimi.
Sevilmeyi dilediğim mi?
Nasıl da emin oldum bir ömür yitip gitmediğine sevginin
Sevilmeyi şerh düştüm peşinen
Faiziyle nefret edenlerin zalim koşusu.

Ayan beyan isyandı sözcükleri
Küredığım kadar şahit olduğum şu fani özlem
Aşkla kıyama duran ben
Kıyımaya uğradıkça yüreğim
Defolu bir mal gibi çöpe giden matemim ve sözcüklerim
Dünüm yargılanan
Anda verilen tahakküm
Yarınlara kucak açtığımın da resmi
Yâd edip iyiyi
Yaren bildiğim sevgiyi
Yokluğumla varlığımla bir olsam ne ki?

Delişmen rüzgâr içimde saklı
Divane mevsim gözleri yaşlı
Nisan güneşi ve yılık atları
Gem vurduğum hayallerim ve üstüne yemin ettiğim
Güzellikleri
Tekmelerken zalim ve husumet yüklü zihinler
Bense bense çekmişim çoktan röntgenini sevginin.

Ne yarık otuydum ne karaçalı
Aymazlığında yalnızlığın koştüğüm kulvar
Elbet İlahi Aşk iken benliğin ilacı
Ve işte zikrettim fikrimi
Denk düşense içimden firar eden bir yenilgi
Yanılgılarımı sonlandırmak adına daha çok daha çok sevmeliydim
Kendimi.

Kibarca tüttüğüm bir dumansam
Derdime derman olansa Rahman
Nakşettiğim bilumum duygu özeti hayatın
Yatak döşek yatmadığımdan belli
Aşkın izini
Sürdüğüm günün gecenin her saati
Yelkovanı sokan akrebin zehirli dili
Elbet yadsıdığım elbet karşı geldiğim zıfafi
Gecenin güne meyyal mehtabın güzel yüzü

İfşa etmek değil benimki

Sadece saklı tuttuğum sevgime eşlik etmeli
Elbet yüreğin ve kalemin ziyafeti
Ben ki göçtüm göçeli
O zaaf dolu iklimden ve yalan dünyadan
Yükümü hafif kılansa niyazıma sadık yüreğimi
Usulca okşayan İlahi Rüzgârın tecelli ettiği
Bir teselliden de çok iman gücümün ihtişamlı güzelliği
Yoksa bu denli huzurlu mutlu olmazdım ben
Ezelden ebediyete intikal eden
Ruhumdan sökün eden binlerce dize

Aşkî ihbar ettiğim koruyucu meleklerimin gizeminde
Saklı aciz bir fani
Olmanın ötesinde
D/okunduğum sonsuzluğa sirayet eden sevgimi
Saklı kılan yüce Rabbin nezdinde
Kabul görmenin verdiği huşu
Elbet yaralarımı da bir bir sağaltan yine ve sadece O.